

MARKA EVANĢĒLIJS

7:24-37; 8:1-30

7. nodaļa

24 Un no turienes cēlies Viņš nogāja uz Tiras robežām. Un, kādā namā iegājis, Viņš gribēja, lai neviens to nemanītu; bet nevarēja palikt apslēpts. 25 Bet kāda sieva, kuras meitiņai bija nešķīsts gars, par Viņu dzirdējusi, tūlīt nāca un noņēma pie Viņa kājām. 26 Bet šī sieva bija grieķiete, dzimusi sirofeniķiete, un lūdza Jēzu, lai Viņš izdzītu ļauno garu no viņas meitas. 27 Un Viņš tai sacīja: "Lai papriekš bērni top paēdināti, jo neklājas maizi atņemt bērniem un sunīšiem mest priekšā." 28 Bet viņa atbildēja un Tam sacīja: "Tā gan ir, Kungs; bet tomēr sunīši ēd apakš galda no bērnu druskām." 29 Un Viņš uz to sacīja: "Šī vārda dēļ ej! Ļaunais gars ir izgājis no tavas meitas." 30 Un, nogājusi savās mājās, viņa atrada meitiņu gultā guļam, un ļaunais gars bija izgājis. 31 Un atkal, izgājis no Tiras robežām, Viņš nāca caur Sidonu pie Galilejas jūras desmit pilsētu robežās. 32 Un pie Viņa atveda kādu kurlmēmu un Viņu lūdza, lai Viņš tam uzliktu roku. 33 Un Viņš to ņēma no ļaudīm savrup un lika Savus pirkstus viņa ausīs, spļāva un aizskāra viņa mēli, 34 un skatījās uz debesīm, nopūtās un sacīja uz to: "Efata, tas ir: atveries." 35 Un viņa ausis atvērās, un tūdaļ atraisījās viņa mēles saite, un viņš pareizi runāja. 36 Un Viņš tiem pavēlēja to nevienam nesacīt; bet, jo vairāk to aizliedza, jo vairāk tie to izpauđa. 37 un brīnījās ļoti par to un sacīja: "Viņš visas lietas ir labi darījis; Viņš dara, ka pat kurlie dzird un mēmie runā."

8. nodaļa

1 Tanīs dienās, kad tur daudz ļaužu bija un tiem nebija ko ēst, Jēzus aicināja Savus mācekļus pie Sevis un uz tiem sacīja: 2 "Mana sirds iežēlojas šo ļaužu dēļ, jo tie jau trīs dienas pie Manis palikuši un tiem nav ko ēst. 3 Un, kad Es tos neēdušus atlaidīšu uz mājām, tie ceļā nonīks badā; un daži no tiem ir nākuši no tālienes." 4 Un Viņa mācekļi Viņam atbildēja: "Kas šos ar maizi var paēdināt šie tuksnesī?" 5 Un Viņš tiem jautāja: "Cik jums ir maizes?" Tie sacīja: "Septiņas." 6 Un Viņš ļaudīm pavēl pie zemes apmesties. Un Viņš ņēma tās septiņas maizes un pateicās, pārlauza tās un deva Saviem mācekļiem, lai tās liek priekšā; un tie lika tās ļaudīm priekšā. 7 Tiem bija arī mazums zivtiņu; un, pateicību sacījis, Viņš pavēlēja arī tās likt priekšā. 8 Bet tie ēda un paēda un pielastja ar atlikušām druskām septiņus grozus. 9 Un to bija kādi četri tūkstoši. Un Viņš tos atlaida. 10 Un tūdaļ Viņš iekāpa laivā ar Saviem mācekļiem un nāca Dalmanutas tiesā. 11 Un farizeji uzstājās un sāka ar Viņu sarunāties un prasīja no Viņa kādu zīmi no debesīm, Viņu kārdinādami. 12 Un Viņš nopūtās Savā garā un sacīja: "Ko šī cilts meklē zīmes? Patiesi Es jums saku: šai ciltij nekāda zīme netaps dota." 13 Un Viņš, tos atlaidis, kāpa atkal laivā un pārcēlās uz otru malu. 14 Un tie bija aizmirsuši maizi ņemt līdz, un tiem vairāk nebija kā viena maize vien pašiem klāt laivā. 15 Un Viņš tiem pavēlēja, sacīdams: "Raugait, sargaities no farizeju rauga un no Hēroda rauga!" 16 Un tie runāja savā starpā, ka viņiem nav maizes. 17 Un, to nomanīdams, Viņš uz tiem sacīja: "Ko jūs runājat, ka jums maizes nav? Vai jūs vēl nemanāt, nedz noprotat? Vai jums sirds vēl ir apcietināta? 18 Jums ir acis, bet jūs neredzat; jums ir ausis, bet jūs nedzirdat? 19 Jūs neatminaties, kad Es tās piecas maizes tiem pieciem tūkstošiem laužu, cik grozu ar druskām jūs esat pielastījuši?" Tie Viņam saka: "Divpadsmit." 20 "Bet, kad Es tās septiņas maizes tiem četriem tūkstošiem laužu, cik pilnu grozu ar atlikušām druskām jūs esat pielastījuši?" Un tie saka: "Septiņus." 21 Un Viņš tiem sacīja: "Vai jūs vēl nesaprotat?" 22 Un viņi nāk uz Betsaidu. Tad tie Viņam pieveda kādu neredzīgu un Viņam lūdza, lai Viņš to aizskartu. 23 Un Viņš, neredzīgo pie rokas ņēmis, to izveda ārā no ciema un spļāva viņa acīs, uzlika tām rokas un tam jautāja: "Vai tu ko redzi?" 24 Un, acis pacēlis, tas sacīja: "Es redzu cilvēkus, kokiem līdzīgus, staigājam." 25 Tad Viņš atkal uzlika rokas uz viņa acīm, un tas ieraudzīja gaismu un tapa atkal vesels un redzēja visu pilnīgi skaidri. 26 Un Viņš to sūtīja mājās, sacīdams: "Neej ciemā." 27 Un Jēzus un Viņa mācekļi izgāja uz Filipa Cēzarejas ciemiem un vaicāja Saviem mācekļiem ceļā, tiem sacīdams: "Ko ļaudis saka Mani esam?" 28 Bet tie Viņam atbildēja, sacīdami: Tu

